

Σὺν Θεῷ

QVATERNIO
QVÆSTIONUM
PHILOSOPHICARUM,
Consensu & approbatione
Ampliss: FAC. PHILOS. in Finlandiæ
Acad. qvæ ad Auram est, Regiâ
& illustri,

SUB PRÆSIDIO

Pl. Reverendi & Excellentissimi

M. PETRI LAURBECHII,
Poësios Professoris Ordinarii, Præ-
ceptoris & Promotoris submissè
reverenterq; colendi,
LOCO SPECIMINIS PUBLICI
Eruditorum censuræ submissus

A

GEORGIO G: Röhl / TAVAST.
Ad diem 4. Junij, Anno 1687.

A B O Æ,

Impr. apud Joh. WALLIUM, A.T.

Pl. Reverendo & P̄eclarissimo Domino,
Dn. MAG. PETRO CARSTENIO,
Dioecesis Wiburgensis Archipr̄eposito
amplissimo, S.S. Theologiæ ibidem in Gy-
mnasio Lectori primario, patrono & pro-
motori humiliter colendo.
*Nec non Plurimum Reverendis & Clarissimis
Dominis:*

Mag. HENRICO WINTERO,
S: S: Theol. in Gymnasio Wiburgensi Le-
ctori per celebri, Conistorii ejusdem Assessori
gravissimo, promot. reverenter suspiciendo.

Mag. GUSTAVO BERNERO
Mathelios in supra dicto Gymnasio Lepto-
ri laudatissimo, Confistorii Assessori æqvis-
simi, promotori devotè & officioso colendo.

Mag. JOSEPHO MATHESIO,
Pastori Ecclesiæ Dei, quæ in Calajoki est, ut
fidelissimo ita meritissimo, fautori & bene-
factori propensissimo.

Mag. ARVIDO ALOPOEO,
In Gymnasio Wiburgensi Lectori Extra-
ordinario laudatissimo, ut antea in tenerâ
ætate præceptor i fidelissimo, ita jam fau-
tori certissimo.

Viro quoque Spectabili

HENRICO SNABB, Mercatori in vet.
Carleby accuratiss. Fautor honorando.

SALUTEM, FELICITATEM, ANNOS!

 vobis, Patronc, Promotores & Fau-
tores colendi, breves tantum pagellas
exhibuerim conspiciendas, in causâ fu-
it sors mea iniquior, mediorum scilicet defectus,
qui prolixiora volumina cōscribere vetuit, q̄ in
& hic, Præceptores & Examinatores nostri gra-
vissimi, non tam pagellarum numerum, quām
promtitudinem defendendi loco speciminis re-
quirūt. Non ergo aestimatis, O Promotores, Fau-
tores, ex penuria & paucitate hâc pagellarum,
animi mei affectum, qui ardenter desiderio
prolixa servitia & officia vobis offerre cupit; sed
potius hinc certò statuatis, desiderium ad officia
vobis præstandum, superasse insitam meam
verecundiam, quæ iam diutius mihi oblecta-
batur, nè nominibus Vestris Ampl. & Spect. hoc
minus amplum Exercitium inscriberem & dedi-
carem. Hâc autem mēa forsitan importunitate, si
quid in dignitatem Vest. amplam peccavi, ve-
strum est id mihi ignoscere, meq; nihil secius,
vobis ad obsequia promptissimū, patrocinio, pro-
motione & benignitate favere, qui sum maneoq;
Ampliss: Pl. Reverend. & Spect.

Vest. dignitatum

Obsequiis officiosissimus.

GEORGIUS RIBI.

Pia per suspiria discursus Praeambulum.

Sancte Jesu ex Patre natus,
Spira mihi tuos flatus!
Valeat ut mea mens tenella
Sic profari ex hacce sellâ,
Veritatem Cœli puram
Et doctrinam profuturam;
Ne per ista in decepturam
Labar viam vel obscuram.
Istam laudem mihi nego,
Tibi, Jesu, vivens ego;
Tuus sermo verax esto,
Vanam lingvam sed ego gesto.
Mens, Ratio, quæ viget mea
Cæcutit malorum rea;
Illam proinde tu informa,
Jesu, existas ipsi norma
Veritatis & sophiæ
Non fucatae perquè piæ;
Solus quod es totus verus,
Quin Musarum Solus berus!

Qvest. I.

QVÆSTIO I.

An Distinctio Conceptus in Objectivum, Formalem & Universalem sit realis & univoca, seu generis in sibi subjectas species? An vero nominalis tantum & equivoca? Neg. prius. A. post.

Communitèr quidèm solet dividi **Conceptus**, in **Objectivum** (qui vel in **statu fundamentali**, vel **ideali**) in **formalem** & **universalem**; verum enim vero, cum **Conceptus** in **statu fundamentali** sit, non **Conceptus**, sed **res concipienda**; in **statu Ideali**, non prædicetur de **Conceptu Synonymicè**, sed solum **Paronymicè**, adeoq; non **Conceptus**, sed **res Concepta**, quæ nondum ut species intelligibilis & scibilis menti repræsentatur; **Universalis** non tam **Conceptus** qvam consideratio & resolutio **Conceptus** in & per sua inferiora; hinc etiam meritò tanquam qui æqvivocè & nominaliter tantum de formalí ratione **Conceptus** participant, rejiciuntur, & soli **Conceptui Formali**, nomen **Conceptus** verè & realiter assi-

A

gna-

gnatur. Idq; ulterius rationibus probatur firmissimis à definitione *Conceptus* petitis, quam nobis Gnostologi talem tradunt, qvod sit *species* ab intellectu formata, representativa scibilis in mente, ut in se est, distinctè cognoscendi, unde sic concludo,

(a) *Obiectum* s. *Positivum*. Cuicunq; Competit Definitione *Conceptus*, eidem etiam ipsum nomen competere necesse est. Atque *Conceptui Formali*. Sc. E.

Major Syllogismi est clara & fundatur in Maximâ Logicorum. Minor sic declarari potest: *species*, quæ loco *Conceptus generici* in datâ definitione adhibetur, est 1. *Essentiale* conceptui formalis, prædicatur enim de eo proximè & immediate. 2. Est *latius*, quippe dantur etiam plures species, sensiles nim. & Phantasticæ. Præterea, *Conceptus formalis* est *species* ab *Intellectu* (*agente sc.*) formata, cum solus intellectus sciat præcisivè & cognitionis ergo abstrahere; & in mente h. e. *Intellectu* patiente, ut subiecto quo, proximo & informationis refi-

residens, ibi repræsentativa scibilis, ut in se est. Qvia res extra intellectum existens, secundum se non ingreditur eum, neceſſe est ergo, ut exprimatur & repræſentetur ibi per speciem qvandam cum aliās nulla fieret intellectio, quæ necessario requirit, ut intellectus cum intelligibili unitur, atq; sic intelligendo omnia fiat, cum nulla operatio realis in prorsus distans eſſe potest.

(B) ἀρνητικῶς s. Remotivè; Cui non competit definitio, eidem nec definitum; sed conceptui Objectivo & univ. non competit definitio Conceptus ut sic. E.

Minor prob. : Qvia Conceptus Obj. non est. 1. *Species* sed tantum exemplar speciei; jam vero exemplar & imago sive species sibi invicem opponuntur, atque ut signum & signatum differunt. Nec 2. repræsentat scibile; quoniam adhuc involvit rei *materiale* & conditiones eius individuantes; Materiale autem non est ratio propria τε scibilis, sed τε formale; formale namque demum fundamentum ac

immediatum Constitutivum scibilitatis est.
 nec 2. *in mente*; quia est extra eandem
 & hæret adhuc dum in sensibus & Phan-
 tasiâ. Pari ratione Conceptus univer-
 salis non (1) *Species* sed resolutio & di-
 visio speciei in partes; nec (2) tam *re-*
presentat scibile, quam dividit, limitat,
 contrahit, & cum inferioribus confert
 &c. Ex quibus vicissim tale fluit ra-
 tiocinium: *Quicquid præcedit aliud, vel*
sequitur, est diversum ab eo, quod præcedit
& sequitur; sed Conceptus Obj. præcedit, &
Univ. sequitur concepum ut sic. E. His
 accedit quod Conceptus rei formalis genu-
 inam rationem indicet, & abstractio sit ejus-
 dem *inquisitio*; Ubi autem abstractio in-
 quirendo produxit Conceptum ostendente
 rationem formalem rei, ibi
 jam gradum sifit, nec ulterius progre-
 ditur; Hinc rursus aliud Argumen-
 tum: *Quicquid est effectus abstractionis,*
& in quo ea ultimato terminatur, id solum
est verus Conceptus; sed Conceptus Forma-
lis est effectus &c. E.

QVÆST.

*An de Conceptu Formali possit in intellectu
formari aliis Conceptus formalis? Aff.*

Quanti sit momenti regulas Philosophicas claris & convenientibus illustrare exemplis, vel circa praesens hoc quæsitum res ipsa loquitur. Consulti siquidem hac de re Autores, rem difficilem magis intricatam reddiderunt. Dixit quidam: omnis **Conceptus** formalis est realis, Ergo potest alium gignere; Sed si reponatur: proba consequentiam & rem porro illustra exemplis: *Ille* ergo exemplum conetur afferre, quod scilicet hic vel iste homo, v. g. Johannes, potest sibi speciem intelligibilem intelligendam objcere quæ etiam hæret in aliorum intellectu, de quâ tamen mens unam sibi ideam format. Verum hoc ipsum exemplum sensum quæstionis videtur magis obscurare. Nam (a) non potest dari aliqua *Vox*, quæ sit ejusmodi conceptus signum, juxta illud *Voces* sunt signa conceptuum, Conceptus autem signa rerum Nec (b) constat de Fine, cuius gratia

gratia ejusmodi Conceptus productio fiat; siquidem omnis Conceptus finis est, quod sit medium apprehensivum Cognoscibilis, seu, ut inserviat cognitioni humanae; jam vero in Conceptu, hâc ratione formato, non fit cognitio rei diversa ab ea, quæ etiam in conceptu habebatur priori, E. nec est diversus Conceptus, sed planè identicus. Et (γ) qualis, quæso? conceptus exinde oriretur, si verb. grat. ex conceptu hominis specificè iden-tico, prout est in Johannis & Petri mente, formaretur alius, certe nullus, nisi planè idem, ac erat antea seorsim in Johannis & Petri mente. At contra, quia (1) licet in defectu vocum ova-~~parato~~; etiam (2) *Alia* est cognitio conceptus sive directa, sive reflexa, ut est in sè; *Alia* verò, prout respectum habet ad rem conceptam; (3) Differunt, *Con-ceptus rei*, & *Conceptus de tali Conceptu*, objectivè semper, aliquando etiam sub-jectivè: ut propterea, & diversus hic Conceptus, & diversa cognitio occurrat.

Alias, triplici ratione potissimum,
unum

9

unum Conceptum ab alio formari irrefragabiliter existimo: (1) Quando ex pluribus conceptibus, completis quidem & adaequatis, inferioribus tamen fit unus superior. v. g. Cum homo & brutum lignunt ex se conceptum animalis, animal & vegetabile, conceptum animati, & sic deinceps. Sed dicas (a) hominem & brutum *ut sic*, & *quatenus rem illam*, quæ est homo, brutum, significant, non posse dici conceptus. namq; Resp. nec in tali subordinatione hominem & brutum *ut sic* & *qua tales* considerari, sed ut in Conceptu Cognoscibiles, ac proinde erunt necessario conceptus, cum sine hoc, nulla res cognoscatur. (β) dicas. *Voces esse signa Conceptuum*, quemadmodum *Conceptus signa sunt rerum*; & si hoc, utique homo, brutum, non erunt conceptus, quippe qui horum solummodo signa. Respondeo enim hominem & brutum a me dici Conceptus, non in *suppositione materiali*, ubi pro se ipsis supponunt; nec in *formali personali*, ubi supponunt pro re singu-

lari; sed in formalis simplici & quatenus
pro re universali, eâq: non quâvis & in
quovis statu, sed ut jam actu cognoscibili
accipiuntur. (2) Quando Conceptui pri-
mo supervenit secundus. Sic, cum conci-
pio eqvum ut sic, species illa, quam in
mente concipiendo efficio, est *Conceptus*
equi primus, qui est *imago in mente im-*
mediate concepta, & in re fundata. Con-
cipiens autem eqvum ut speciem, aut
prædicatum, habeo *Conceptum equi se-*
cundum, qui etiam est *imago*, sed *median-*
te Conceptu primo concepta, & in eodem im-
mediate fundata. Hinc ergò, si conce-
ptus primus est fundamentum secun-
di, secundus autem prærequirat & præ-
supponat primum, ex quo & super quem
formetur, seqvitur necessario unum ex
alio produci Conceptum; ὅπερ εἰδεῖ
δεῖξαι. Et adhucdum ulterius proba-
tur ex dupli*Conceptus fundamento*; quod,
aut est proximum & immediatum in re, aut
proximum in Intellectu, in re vero remo-
tum: Si immediatum in re, oriuntur inde
Conceptus primi; sin remotum, conce-
ptus

ptus exsurgunt secundi, qui sunt con-
sequens aliquid ex modo cogno-
scendi , ac propterea a quibusdam
*Conceptus Consequenter & conceptus conce-
ptuum* vocantur, (3) Cum ex Conceptu
quidditatis progredimur ad quidditatum, *ab inadæquato ad adæquatum, a non ultimato
ad ultimatum.* v.g. cum concipio risi-
bilitatem in homine, *Conceptum hominis,*
*quidditatis, inadæquatum & non ultima-
tum habeo;* quia hujusmodi *Conceptus*
~~non totam rei essentiam, sed quedam tantum
predicata representat;~~ *Concipiens vero*
hominem prout est animal rationale,
jam habeo conceptum *eius quidditati-
vum, ultimatum & adæquatum, quia to-
tam hominis essentiam & omnia predicata
essentialia usque ad ultimatam differentiam
sistit.* Verum quando quæstio est, ut
jam, An de conceptu alio novus Con-
ceptus formari queat? modi hi supra-
dicti controversiam non attingunt.

Obje. Si ex omni Conceptu formalis sit aliud,
sequitur processum fieri in infinitum, cum
hic alium; iste rursus alium produceret, &
sic deinceps.

Resp

Respond. (1) quod hic formari unum Conceptum ex alio, sit idem, ac unum per aliū repræsentari. (2) In formatione conceptuum, non semper dari processum directum per ascensionem, ubi processus in infinitum nec facile posset fieri; Sed Circularem & reflexum, scilicet descendendo rursus, a conceptu Summo, ad inferiores, specialiores & inadæquatos; v.c. postquam de ventum fuerit ad conceptum quidditatis *Cognoscibilis* quod in *omni Entium genere summum*, possum ex hoc formare duos vel plures inadæqvatos; atque sic vicissim reflecti Circulariter, non se cūs ac fieri solet in scala Musicā, ubi cum per unum latus ascendendo, fuerit perventum ad supremum *ut*, per aliud latus vicissim descendimus, (per motulas tamen specifice easdem) donec absolvatur Circulus, unde rursus ascen dere erit licitum. Atque hinc obser vandum; In hâc *Conceptus habitudine*, quâ est vel *Ascendens*, vel *descendens*, ha bere suum fundamentum distinctio nem

nem illam, quâ *Cognitio* in *distinctam* & *Confusam* dispescitur. In *Conceptu* enim *ascendente*, cognoscimus res inferioris conceptus *Confuse* h. e. non inordinatè sed generaliter; in *descendente* vero cognoscimus superiora *distinctè* & *specialiter*.

QVÆSTIO III.

*An nomen Dei proprium *Essentiale* *jeboab* sit vel debeat esse ἐν Φώνῃ;* Neg. utr.

Triplex potissimum circa hoc quæsumum est doctorum sententia, *prima* negat τὸ δύωτον, *s. hoc nomen efferri posse*, propter carentiam, ut ajunt, *priorum punctorum*; *Secunda* negat τὸ θεμιστον, i. e. *afferit non debere secundum literas Ι*, ut sonat efferri: Cujus sententiæ patroni sunt *Judæi recentiores*, audacter prorsus affirmantes, partem in seculo futuro non habiturum, qui pronunciarerit nomen hoc, prout sonat; *Tertia* e contra *affirmat utrumque & nomen *jeboab*, quo ad debere ac posse pronunciatur esse ἐν Φώνῃ.* Qvam sententiam, utpote orthodoxam, impræsentiarum

nostram facimus , argumentis robo-
raando sequentibus. Et quidem pri-
mò tò posse, siceratiocinantes: Nomen
constans vocalibus & Consonantibus,
non est naturā suā ~~arbitrari~~. Sed *Jehovah* est tale nomen. E. Et quamvis
labium Græcum literas, *Zod*, *be* & *vau*
ignoret, ac propterea nomen *Jehovah*
pro ~~αρρήτῳ~~ habeat , non tamen inde
mox sequitur , id ipsum in aliis fieri
linguis, quæ literas *YH* *Jehovah* simul
cum vocalibus agnoscunt. *Quod* au-
tem *debeat* efferri , probatur (1) quia
Deus ipse hoc nomen suum pronun-
ciavit, & a piis pronunciari voluit ,
quod ex multis Exod. & Lev. locis con-
stat, imprimis v. Exod. 9. v. 16. dicit
se Deus fortitudinem suam ostendisse
in eum finem ut *narretur nomen suum in*
omni terra. Unde, si Deus vult effer-
ri nomen suum, utique id fieri debet,
nam *voluntas Dei semper infert necessita-*
sens debiti & juris , quamvis non facti,
nisi solum ea quæ *absoluta vocatur* (2)
quia per *nomen Jehovah* Deus jurare
jussit;

jussit, Deut. 6. v. 13. quod si hoc, utiq; quam
maxime ubi decet pie efferendū, (3) q̄ia
sancti homines pio Zelo id fecerunt, im-
primis regius Psal. qui in persona Chri-
sti Ps. 22. v. 20. & 13. nomen *Jehovah* fratrib⁹
suis se narraturum dicit. Ex quibus jam
præsuppositis fundamentis, generale
struo argumentum. Cuicunq; *potentia*
Physica Logica & Moralis simul compe-
tunt; ei non repugnat esse in actu; sed
nomini *Jehovah* omnes hæ potentiae,
in ordine ad actum enunciandi
competunt, E nil obest, quo minus a-
ctu enuncietur, Verum obijciunt hic
contra *potentiam* quam dixi *Physicalm*,
etiam ex Christianis quidam: quod
scilicet nomen *Jehovah*, quando cum
Adonai conjungitur (*Adonai Jehovahi*) mu-
tuetur puncta 18 *Elohim*; Extra con-
junctionem vero habeat puncta *Adonai*.
sed Resp. ad prius, concedendo ibi esse
puncta *Elohim*, id tamen fieri, non quia
propriis careat punctis, sed quia my-
sterium aliquod significatur; Ad poste-
rius negando, esse scilicet nihilominus
pro-

propria puncta nominis *Jehovah*, ut ut etiam *Adonai* ea puncta habeat. Potentiam Moralem πὺξ καὶ λὰξ impugnant recentiores Judæi. Verum Argumenta illorum vel petunt principium, dum scilicet textum citant corruptum, vel contra abusum & prophanationem hujus nominis sunt directa. Antiquiores quod concernit Judæos, de illis ita differit Buxtorf. in Lex. ad vocem *Jehovah*: *Ob banc causam* (quod nimirum ipsam essentiam divinam magis intimius repræsentet, & admirando prorsus modo tria tempora, præsens, præteritum & futurum in se comprehendat) apud priscos hebræos, in majori reverentiâ, longeque sanctius habitum fuit, quam reliqua Dei nomina, quæ partim ab effectis, partim ab attributis ejus petita sunt, & pio quodam Zelo ab eo pronunciando abstinuerunt, ne quotidiano usu vilesceret, & in vanum sumeretur, hinc etiam νάν' εξοχην, nomen quartor literarum, nomen magnum, nomen gloriosum, nomen appropriatum, separatum &c. audit.

QVÆST.

QVÆST. IV.

An inter alias, causæ sint troporum,
necessitas, ornatus & perspicuitas? Aff.

Cum singulæ lingvæ in multis careant propriis nominibus, *necessitas* sanè ursit homines invenire tropos: unde gemmare vites, sitire segetes, hominesque duros & alperos quâdam necessitate dicimus; Et quia *translate propriis sunt significantiora*; ad vim & *Emphasin Orationi conciliandam necessariò adbibentur*: veluti cum incensi ira, inflammati cupiditate, lapsi errore dicimur. Deinde, cum *ornatus* & *decor* ad bene dicendum maxime requirantur, nec is solum ex figuris haberi potest sufficiens hinc ergo quemadmodum floribus amœni horti, aspicientium afficiunt gaudio corda; ita troporum florulis conspersæ orationes, auditorum mulcent animos ac delectant mirifice. Qvod vero *perspicuitatem* etiam *orationi adferant tropi*, vel salvator suo exemplo comprobat, qui res difficilissimas per Allegorias & similitudines

proponere voluit. Illustrant certe res, ejusmodi sermonum picturæ, & sensus nostros non tantum afficiunt valdē ac tenent, sed etiam illuminant, unde quoque *Lumina Orationis* salutantur, quando scilicet sunt *rari* & *clari* non immo dicè affectati, quippe qui oblectare, non exsaturare debet auditoris animū. *dicit.*
Christi discipulos Allegorias ejus non intellexisse, priusquam planis & propriis verbis easdem exponeret, quomodo ergo perspicuam reddant *Orationem*, si intellectioni ejusdem obsunt? Resp. dist. inter *perspicuitatem intrinsecam* quam tropi habent ratione rerum, & *Extrinsecam* quam ratione nostri intellectus habent. *Intrinseca* illis semper est perspicuitas, quia illustrant res, & vim quandam probandi secum habent, quo ipso rei veritatem claram & perspicuam reddunt; *Extrinsecam* vero quamvis non semper habeant *actu*, habent tamen *potentiam*. breviter nota: tropos quidem quadantenus esse inter homonyma, non tamen *casu* sed *Consilio* talia,

talia, & quando jam restricti sunt ad certam materiam, homonymias ejusmodi, perspicuitati nihil amplius obesse.

ADDITA.

1. *Omnis negans terminos, negat se loqui posse; & vituperans eosdem, vituperat proprium sermonem.* (ce versa.)
2. *In Specie plus est, quam in genere, & vi-*
3. *Accidentis esse est inesse.*
4. *Quædam argumenta inevidentia sunt evidenterissima. Ex hoc Aphorismo inter attributa Articulorum fidei in genere, recensent inevidentiam, si scilicet distingvatur, inter evidenciam Veritatis & demonstrationis, inter insitam & assumtam, s. aliunde mutuatam.*
5. *Affectiones Corporis naturalis, insunt eidem omni, soli semper & primi.*
6. *Elementa sunt in mundo pura, non tamen pura existunt.* (clipses.)
7. *Non in quovis plenilunio lunares sunt ec-*
8. *Deus est causa immediata actionum causarum secundariorum. Qvia nec solùm antecedit aut comitatur, nec sequitur modò actio cooperans Dei actiones creaturarum.* Con-

Conclusio & gratiarum Actio.

Rythmo ἀμέτρῳ.

Nunc, O benedicta Trias,
Qui direxisti nostras vias,
Mentem atque informasti,
Correxisti, confirmasti;

Quiq; lingvam dissolvisti,
Loqui vera & fecisti,
Membra, vires conservasti,
Vegetasti roborasti;

Tibi, inquam, *Sacra Trias*,
Solvam grates, voces pias,
Pro his donis jam collatis
Mihi & paternè datis.

Fateor, O summe Pater !
Sum indignus ille crater,
Cui ut gutta gratiarum
Infundatur ulla harum.

Sordet mens & lingua aret,
Appetitus atq; hæret

Circa

Circa malum; sensus surgunt
Contra te & tua pungunt.

Ut ut ita, summe parens,
Bono omni ego carens
Sim, & pravus, miser, vanus,
In peccando & insanus,
Tamen tu paterna dona
Confers mihi totq; bona.

A me namque sum perversus,
A te probus atq; versus;
A me rudis & indoctus,
A te cuncta bona doctus;

A me truncus & ignarus,
A te vivens, mente clarus;
A me ferus atq; demens,
A te mitis atq; clemens;

A me sordens, ater, vaestus,
A te placidus & castus;
A me fallax, mendax merus,
A te rectus, justus, verus;
A te cuncta vera bona
A te mentis meæ dona.

Tibi

Tibi ergo, *Sacra Trias*,
Canam hymnos, voces pias;
Solvam grates, celebrabo
Nomen tuum, te laudabo.

Sanctus, Sanctus Pater Deus!
Sanctus, Sanctus Jesus meus!
Sanctus, Sanctus Sacer flatus,
Charum mei cordis latus!
Sanctus, Sanctus Unitinus!
Qvo nil majus, omne minus.

